

то си. Оставете сърдцето си свободно! Не се мѣсете въ Божиитѣ работи!

Съвременнитѣ хора искатъ да бждатъ обичани. Това не е тѣхна работа. Ученикътъ отива на училище да учи, а не да бжде обичанъ. Ако учи добре, учителятъ непременно ще го обича. Любовта е резултатъ. Ученикътъ е длъженъ да учи, да възприема и обработва уроцитѣ и, щомъ ги обработи и приложи, учителятъ ще бжде доволенъ отъ него и ще го обича. Богъ държи сърдцето на човѣка въ ржцетѣ си. Той държи източниците на живота въ ржцетѣ си, защото въ тѣхъ се криятъ тайнитѣ на Битието. Въ сърдцето се криятъ източниците на живота. Ако Богъ би оставилъ сърдцето въ ржцетѣ на човѣка, всичко би било разрушено. Ако свѣтътъ не е разрушенъ, причината за това е, че Богъ държи сърдцето на човѣка въ ржцетѣ си. Хората смѣсватъ любовта съ чувствата. Това сж две различни нѣща, два различни свѣта. Богъ е господарь на любовта, човѣкъ — на чувствата, а животното — на страститѣ. Следователно, ако оставишъ да се проявяватъ страститѣ, ти си далъ ходъ на животинското въ себе си; ако проявявашъ чувства, ти си далъ ходъ на човѣшкото; ако проявявашъ любовъ, ти си далъ пжтъ на Бога въ себе си, Той да се проявява. Любовта съдържа и мислитѣ, и чувствата, но не е нито мисль, нито чувство. Тя се проявява независимо отъ тѣхъ.